

PAMIĘTAĆ SIĘ (7) *vb impf*

się (4), sie (3).

Pierwsze a jasne.

praes 1 sg pamiętám się (1). ◇ 2 sg pamiętáš się (1). ◇ [2 pl pamiętámy się. ◇ 3 pl pamiętają się.]
◇ *imp* 2 sg pamięt(a)j się (4). ◇ *part praes act* pamiętając się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w. s.v. pamiętać.

1. *Pamiętać* (1) : [Zaprąwdę tedy [...]/ pamiętámy się dobrze gdy co o łowie bożem abo ładzić abo od inłzych przyjmować mamy [...]/ ty trzy rzeczy przed oczyma mieimy. *MurzNT* 8.]

a. *Pamiętać coś o sobie* (1) :

cum inf (1): áczkolwiek pámiętał/ iż był Bogiem z Bogá oycá/ iednák fię nigdy BOgu áni przyrownywał/ áni przyłtořował: pámiętaíac fię być z oycá łwoiego *CzechEp* 247; [Támże pámiętaíac fię byđź śmiertelnym/ dnia łzołtego Máia vczynił Tełtáment dołtáteczny *BielKron* 1597 649].

[*Ze zdaniem dopełnieniowym*: Ale náuczeni á dobrzy przełoženi niepotrzebuią nápomináczá/ bo łye łami pámiętaíá co powinni *LorichKosz* 16 (*Linde s.v. pamiętać*).]

2. *Mówić, postępować rozsądnie, być przy zdrowych zmysłach; constare mente, mentis suae esse* Cn (6) : Nye pámyętałz łye. Sam przeciř łobyę mowířz. *KromRozm I* C4; Domi est animus, Pámiętam fię. *Mącz* 94b.

a. *W imp: Forma przywołania do opamiętania* (4) : pan interim korda tham dołtawłchi załzyą łzyą nan yełth pokułłiel, a on tho baczącz knyemv tymy łlowy mowyeł, panye przebog czie prołchą pamyąthay łzią *LibMal* 1545/103, 1545/103; *RejKup* c2, c2v.

Formacje współrdzenne cf PAMIĘTAĆ.

MP